

ผลของการใช้กิจกรรมเพื่อพัฒนาวินัยในตนเองของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ

The Effect of Using Activities to Develop Students' Self-discipline, Faculty of Education, Thailand National Sports University, Chaiyaphum Campus

อัมพวัน นาคเขียว¹, สุนันทา สุพรรณ², ยานี จรคงสี³, สุมณ เกลาฉีต⁴

Umpawan Nakkheaw¹, Sunanta Suphan², Yanee Jornkongsee³, Sumon Klaocheed⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ 2) เพื่อเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ ระหว่างก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเพื่อพัฒนาวินัยในตนเอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2562 จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง ซึ่งเป็นนักศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่ในสโมสรนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามความมีวินัยในตนเอง สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล การหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบโดยใช้สถิติ t-test dependent

ผลการวิจัยมีดังนี้ 1) ความมีวินัยในตนเองของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนการใช้กิจกรรม เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการปฏิบัติตามกฎของมหาวิทยาลัย ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง และด้านความเป็นผู้นำ อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนความมีวินัยด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย และด้านการดูแลสุขภาพร่างกาย อยู่ในระดับมาก และความมีวินัยในตนเองของกลุ่มตัวอย่างหลังการใช้กิจกรรมอยู่ในระดับมากที่สุดในทุกด้าน 2) ระดับความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาหลังเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: กิจกรรม, วินัยในตนเอง, นักศึกษา

¹ อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ

¹ Lecturer, Faculty of Education, Thailand National Sports University Chaiyaphum Campus

² อาจารย์ ดร. คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตกระบี่

² Lecturer, Faculty of Education, Thailand National Sports University Krabi Campus

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตกระบี่

³ Assist. Prof. Dr., Faculty of Education, Thailand National Sports University Krabi Campus

⁴ อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตกระบี่

⁴ Lecturer, Faculty of Education, Thailand National Sports University Krabi Campus

Corresponding Author E-mail : sunantasuphan5@gmail.com

Abstract

The purposes of this research were to 1) examine the self-discipline of the students of the Faculty of Education, Thailand National Sports University, Chaiyaphum Campus, and 2) compare the self-discipline of students in the Faculty of Education, National Sports University, Chaiyaphum Campus participating in self-discipline activities. The sample of the study was purposively selected and consisted of 30 students of the Faculty of Education, who enrolled in the academic year 2019 and were working in the student club of the Faculty of Education. The instrument employed in the study was a self-discipline questionnaire. Statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation and t-test dependent.

Findings revealed that: 1) self-discipline of the sample before using the activity when considering each aspect, it was found that the aspects of university compliance, responsibility, self-confidence, and leadership were at the highest level. Regarding the discipline in participating in university activities and physical health care, these two aspects were at a high level. However, after using the activities, the self-discipline of the participants was at the highest level in all aspects. 2) The level of students' self-discipline after participating in the activities was significantly higher than before participating in the activities at a significance level of .01.

Keywords: Activities, Self-discipline, Students

บทนำ

การจะพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้ายั่งยืน และมั่นคงสามารถแข่งขันกับนานาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ศักดิ์ศรีบนพื้นฐานแห่งความเป็นไทย การพัฒนาคุณภาพคนเป็นสิ่งสำคัญเพื่อให้คนมีคุณภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข ในปัจจุบันหน่วยงานและสถาบัน การศึกษาได้พยายามหา แนวทางร่วมมือกันพัฒนาคนให้มีความรู้ สามารถทำงานและอยู่ร่วมกันผู้อื่นอย่างมีความสุข นอกจากนี้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 ได้กำหนดเกี่ยวกับการจัดการ การศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทย ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้ และ คุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และยังมุ่งเน้น การจัดการศึกษาทั้งความรู้ วัฒนธรรม และกระบวนการเรียนรู้ และการบูรณาการตามความสนใจ ในเรื่อง ความรู้เกี่ยวกับตนเองและความสัมพันธ์ของตนเองและสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562)

ในปัจจุบันจะเห็นได้ว่าสถาบันการศึกษาจะประสบปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้เรียน ทั้งในเรื่อง ของความไม่มีระเบียบวินัย ปฏิบัติตนตามใจตนเองมุ่งทำอะไรเฉพาะที่ตนถูกใจมากกว่าถูกต้อง ซึ่งอาจมีผลต่อ

ความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของสังคมได้ สถาบันอุดมศึกษาซึ่งเป็นองค์กรที่สำคัญในการผลิตบัณฑิตออกไปสู่สังคม จึงมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาที่ต้องจบการศึกษาออกไปให้สอดคล้องกับความต้องการและค่านิยมของสังคม การเสริมสร้างวินัยในตนเองให้กับนักศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นในการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ดังนั้นสถาบันการศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในกระบวนการอบรมสั่งสอนให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ทักษะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปกครองดูแลและการฝึกวินัยให้กับผู้เรียน ผู้เรียนจะเจริญเติบโตเป็นผู้มีระเบียบวินัย มีคุณธรรม และปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้เป็นอย่างดียิ่งถือว่าเป็นความรับผิดชอบของสถาบันการศึกษา ในการดูแลผู้เรียนในการศึกษาครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งทั้งในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ปกครอง ดูแลและส่งเสริมวินัยให้กับนักเรียน ตลอดจนช่วยแก้ไขพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ไม่เหมาะสมในทุกโอกาสที่ทำได้ กิจกรรมพัฒนาวินัยจึงถือเป็นกิจกรรมหนึ่งของสถาบันการศึกษาที่มีความสำคัญพอ ๆ กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในสถานศึกษา เพราะเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมปรับปรุงพัฒนาพฤติกรรมผู้เรียนให้มีความประพฤติที่ดี มีระเบียบวินัย มีคุณธรรม จริยธรรมพร้อมที่จะเป็นพลเมืองดีของประเทศชาติในอนาคต

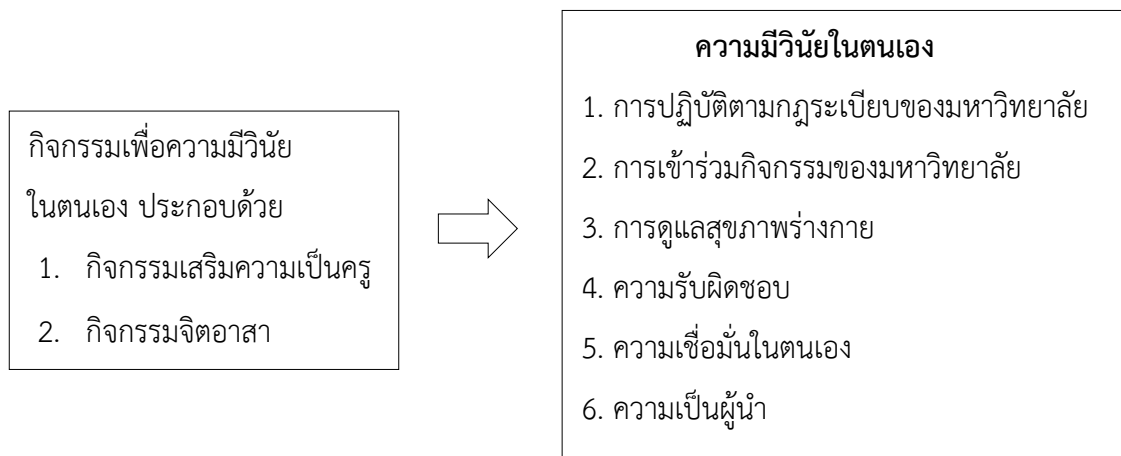
ตามที่หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (สาขาพลศึกษา) หลักสูตรปรับปรุง 2563 มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ได้กำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ด้านคุณธรรม จริยธรรม ข้อ 1.1 มีความรับผิดชอบต่อสังคม ตรงต่อเวลา มีวินัย มีน้ำใจนักกีฬา และปฏิบัติตามกฎระเบียบขององค์กรและสังคม และหมวดวิชาเฉพาะด้าน ด้านคุณธรรม จริยธรรม ข้อ 1.2 มีจิตอาสา จิตสาธารณะ อดทน อดกลั้น มีความเสียสละ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่นที่ได้รับมอบหมายทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ และสามารถพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ประพฤติตน เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ ครอบครัว สังคมและประเทศชาติ และเสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืน (มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ, 2563) ดังนั้น มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ ได้ส่งเสริมกิจกรรมการเรียนการสอนและได้จัดกิจกรรมให้นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ได้แก่ 1) กิจกรรมเสริมความเป็นครู ซึ่งประกอบด้วย กิจกรรมเข้าแถวหน้าเสาธง กิจกรรมอบรมเพื่อพัฒนานักศึกษาตามกรอบมาตรฐาน TQF โครงการอบรมคุณธรรม จริยธรรม และโครงการออกแบบสื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 2) กิจกรรมจิตอาสาที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นหรือร่วมกับ หน่วยงานอื่น ๆ ซึ่งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ เป็นสถาบันการศึกษาที่จัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี โดยมีหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตศึกษาศาสตรบัณฑิต และวิทยาศาสตรบัณฑิต และมีปรัชญาประจำวิทยาเขต “พลศึกษาและกีฬา พัฒนาคน พัฒนาสังคม” ผู้วิจัยในฐานะบุคลากรประจำคณะศึกษาศาสตร์ ได้เล็งเห็นความสำคัญของการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมในด้านความมีระเบียบวินัยของนักศึกษา ซึ่งเป็นคุณลักษณะสำคัญที่พัฒนานักศึกษาให้เป็นพลเมืองดีของประเทศชาติ จึงมีความสนใจที่จะพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ โดยใช้กิจกรรมส่งเสริมความเป็นครูและกิจกรรมจิตอาสา เพื่อส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ
2. เพื่อเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ ระหว่างก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเพื่อความมีวินัยในตนเอง

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ โดยอาศัยแนวคิดความมีวินัยในตนเองและทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ก (Kohlberg, 1976) โดยมี 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย 2) ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย 3) ด้านการดูแลสุขภาพร่างกาย 4) ด้านความรับผิดชอบ 5) ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง 6) ด้านความเป็นผู้นำ

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ จำนวน 358 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2562

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973) ที่ความคลาดเคลื่อน .05 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2562 โดยทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่ในสโมสรนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 30 คน

ตัวแปรในการศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ กิจกรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยในตนเอง

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความมีวินัยในตนเอง

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามข้อมูลและความคิดเห็นของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ โดยแบบสอบถามเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ (Rating scale) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

4	หมายถึง	ปฏิบัติเป็นประจำ
3	หมายถึง	ปฏิบัติบ่อยแต่ไม่ทุกครั้ง
2	หมายถึง	ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง
1	หมายถึง	ไม่เคยปฏิบัติเลย

โดยวัดทั้งหมด 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย 2) ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย 3) ด้านการดูแลสุขภาพร่างกาย 4) ด้านความรับผิดชอบ 5) ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง 6) ด้านความเป็นผู้นำ แต่ละด้านมีข้อคำถามด้านละ 8 ข้อ จำนวนทั้งสิ้น 48 ข้อ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ แบบสอบถามของการวิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมต่าง ๆ และทำการตรวจสอบของเครื่องมือ ทั้งการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) โดยส่งแบบสอบถามให้ที่ปรึกษาการวิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ทำการตรวจสอบข้อคำถามแต่ละข้อว่ามีความสอดคล้องตามเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (Index of Item Objective Congruence: IOC) แต่ละด้านดังนี้ 1) ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ .76 2) ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ .75 3) ด้านการดูแลสุขภาพร่างกายมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ .87 4) ด้านความรับผิดชอบมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ .80 5) ด้านความเชื่อมั่นในตนเองมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ .74 และ 6) ด้านความเป็นผู้นำมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ .84

2. ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะที่ได้จากที่ปรึกษาการวิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงแบบสอบถาม

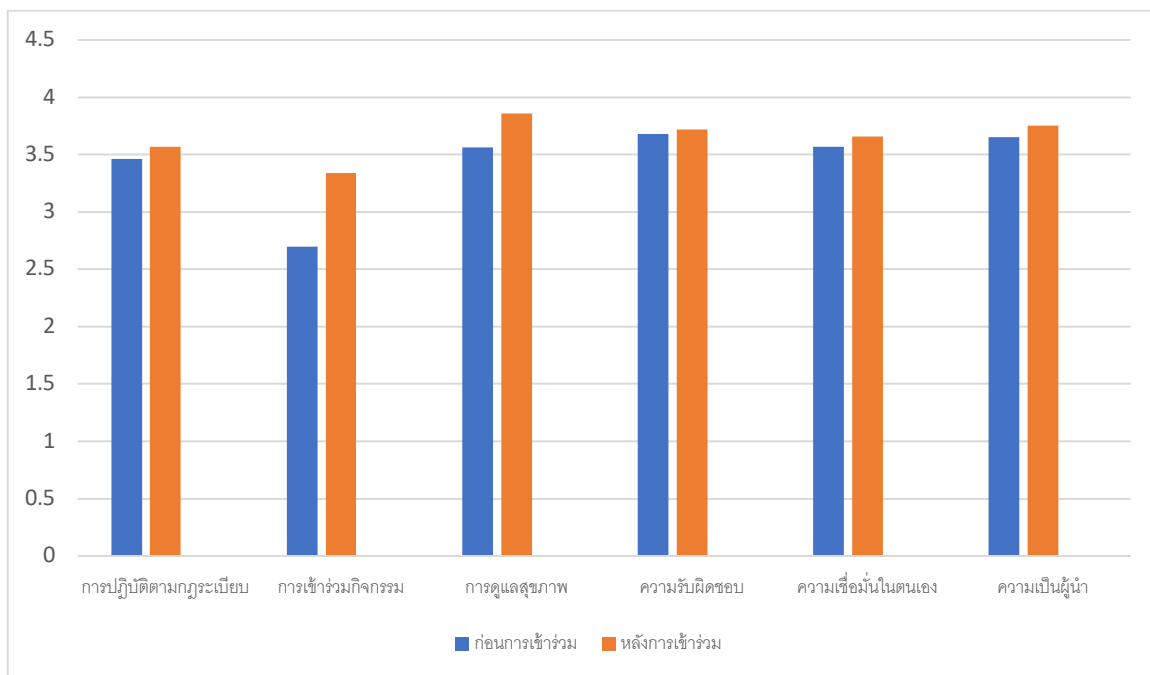
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแล้ว ไปหาความเที่ยง (Reliability) โดยนำแบบสอบถามไปใช้ (Try out) กับนักศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่ในสโมสรนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ จำนวน 20 ฉบับ คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) (Cronbach, 1951) มีค่าเท่ากับ .83

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยนำผลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows ซึ่งสถิติที่ใช้มีดังต่อไปนี้

1. ข้อคำถามเกี่ยวกับสถานภาพ ทำการวิเคราะห์ด้วยการหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage)
2. ข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง ทำการวิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยกำหนดคะแนนเป็นมาตราส่วนประมาณค่า
3. วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยในตนเอง โดยการทดสอบค่าที (t-test dependent)

ผลการวิจัย

รูปที่ 2 แผนภูมิแท่งแสดงผลการเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยในตนเอง

1. ความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม พบว่า

1.1 ความมีวินัยในตนเองของกลุ่มตัวอย่างก่อนเข้าร่วมกิจกรรมด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัยในภาพรวมก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.46$, S.D. = 0.28) และหลังเข้าร่วมกิจกรรม ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.57$, S.D. = 0.24)

1.2 ความมีวินัยในตนเองของกลุ่มตัวอย่างก่อนเข้าร่วมกิจกรรมด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.70$, S.D. = 0.42) หลังการเข้าร่วมกิจกรรม พบว่า ความมีวินัยในตนเองด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.34$, S.D. = 0.34)

1.3 ความมีวินัยในตนเองของกลุ่มตัวอย่างก่อนเข้าร่วมกิจกรรมด้านการดูแลสุขภาพร่างกายในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$, S.D. = 0.36) หลังการเข้าร่วมกิจกรรม พบว่า ความมีวินัยในตนเองด้านการดูแลสุขภาพร่างกายในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.62$, S.D. = 0.31)

1.4 ความมีวินัยในตนเองของกลุ่มตัวอย่างก่อนเข้าร่วมกิจกรรมด้านความรับผิดชอบในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.68$, S.D. = 0.37) หลังการเข้าร่วมกิจกรรม พบว่า ความมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.33)

1.5 ความมีวินัยในตนเองของกลุ่มตัวอย่างก่อนเข้าร่วมกิจกรรมด้านความเชื่อมั่นในตนเองในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.57$, S.D. = 0.35) หลังการเข้าร่วมกิจกรรม พบว่า ความมีวินัยในตนเองด้านความเชื่อมั่นในตนเองในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.66$, S.D. = 0.29)

1.6 ความมีวินัยในตนเองของกลุ่มตัวอย่างก่อนเข้าร่วมกิจกรรมด้านความเป็นผู้นำในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.65$, S.D. = 0.46) หลังการเข้าร่วมกิจกรรม พบว่า ความมีวินัยในตนเองด้านความเป็นผู้นำในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.32)

2. นักศึกษาที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมเสริมความเป็นครูมีวินัยในตนเองสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

จากการศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ พบว่า ก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามีความมีวินัยในตนเองด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัยในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ด้านการดูแลสุขภาพร่างกายในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ความมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ความมีวินัยในตนเองด้านความเชื่อมั่นในตนเองในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ความมีวินัยในตนเองด้านความเป็นผู้นำในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และหลังการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยในตนเองเพิ่มขึ้นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดในทุกด้าน เนื่องจากนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมเป็นนักศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่ในคณะกรรมการสโมสรนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ เป็นนักศึกษาที่มีวินัยในตนเองสูงและเมื่อได้เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยในตนเอง ซึ่งประกอบด้วย กิจกรรมเสริมความเป็นครู ได้แก่ กิจกรรมเข้าแถวหน้าเสาธง กิจกรรมอบรมเพื่อพัฒนานักศึกษาตามกรอบมาตรฐาน TQF โครงการอบรมคุณธรรม จริยธรรม และโครงการออกแบบสื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และกิจกรรมจิตอาสาทั้งที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นหรือเข้าร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ ซึ่งคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ ได้จัดดำเนินการให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทุกกิจกรรม ส่งผลให้นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมมีวินัยในตนเองเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ อมรรัตน์ พันธ์นาซี (2557) ที่ได้ทำการศึกษาวินัยในตนเองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดระนอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 14 ผลการวิจัย พบว่า การมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดระนอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 โดยรวมและรายด้าน ส่วนใหญ่มีวินัยในตนเอง อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความอดทน และอันดับสุดท้ายคือ ด้านความตั้งใจ

ผลการเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิระหว่างก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยในตนเอง ซึ่งประกอบด้วย กิจกรรมเสริมความเป็นครูและกิจกรรมจิตอาสา พบว่า นักศึกษาที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมมีวินัยในตนเองสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นเพราะการเข้าร่วมกิจกรรมทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นต่อส่วนรวม กล้าแสดงออก มีความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ทั้งนี้ ในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาในทุกกิจกรรม คณะศึกษาศาสตร์จะมุ่งเน้นให้นักศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่ในคณะกรรมการสโมสรนักศึกษาได้มีโอกาสร่วมวางแผนการทำงาน และลงมือปฏิบัติงานในแต่ละขั้นตอนด้วยตนเอง จากการร่วมทำกิจกรรมหลาย ๆ ครั้ง จึงส่งผลให้นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ มีความมีวินัยในตนเองด้านต่าง ๆ สูงขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม ส่งผลให้นักศึกษาสามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมไปใช้ในการเรียนและการทำงานในอนาคตต่อไปซึ่งสอดคล้องกับ สมพงษ์ บุญญา และมานพ แจ่มกระจ่าง (2554) ที่ได้ทำการศึกษา ผลของการใช้กิจกรรมการกระจ่ายค่านิยมต่อการมีวินัยในตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยและเทคโนโลยี โครงการเกษตรเพื่อชีวิต พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการฝึกกิจกรรมการกระจ่ายค่านิยม มีค่านิยมต่อการมีวินัยในตนเองสูงกว่านักศึกษาที่ไม่ได้รับการฝึกกิจกรรมการกระจ่ายค่านิยมในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาที่ได้รับการฝึกกิจกรรมการกระจ่ายค่านิยม มีค่านิยมต่อการมีวินัยในตนเองในระยะทดลองสูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดกิจกรรมควรมีการกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจน เพื่อให้ให้นักศึกษาได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมได้พร้อมเพรียงกันทุกคน
2. ควรมีการติดตามผลการใช้กิจกรรมเป็นระยะเพื่อศึกษาความคงอยู่ของพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ. (2563). *หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (สาขาพลศึกษา) หลักสูตรปรับปรุง 2563*. กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- สมพงษ์ บุญญา และมานพ แจ่มกระจ่าง. (2554). ผลของการใช้กิจกรรมการกระจำค่านิยมต่อการมีวินัยในตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยและเทคโนโลยี โครงการเกษตรเพื่อชีวิต. *วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม*, 7(1), 83-85.
- อมรรัตน์ พนัสนาชี. (2557). *การศึกษาวินัยในตนเองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดระนอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 (งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- Kohlberg, L. (1976). *Moral stages and moralization: The cognitive-development approach*. In T. Lickona (Ed.), *Moral development and behavior: theory and research and social issues* (pp. 31-53). New York, NY: Holt, Rinehart, and Winston.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: an introductory analysis* (3rd ed.). New York: Harper and Row.

การอ้างอิงบทความ

- อัมพวัน นาคเขียว, สุนันทา สุพรรณ, ยานี จรคงสี, และ สุนน เกลาฉัด. (2566). ผลของการใช้กิจกรรมเพื่อพัฒนาวินัยในตนเองของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ. *e-Journal of Education Studies, Burapha University*, 5(2), 76-84. สืบค้นจาก <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/ejes/article/view/263073>

